

گزارش روزا اوتنباوا، نماینده خاص سرمنشی سازمان ملل برای افغانستان به شورای امنیت
نیویارک، ۱۸ سپتمبر ۲۰۲۴

[خانم تنجا فجون]، وزیر امور خارجه

من از حضور شما در مناظره مهم امروز در مورد مسئله افغانستان در شرایطی که به طور فزاینده پی پیچیده شده است سپاسگزارم.

سه سال پس از به دست گرفتن قدرت توسط طالبان، میلیون ها نفر در سراسر افغانستان احساسات متفاوتی دارند. از یک سو، ختم جنگ دوره ای از ثبات را به میان آورده است که در دهه های گذشته دیده نشده است.

این امر به بدترین سوء استفاده های مرتبط با دهه ها جنگ پایان داده و فرصتی برای صلح مثبت ایجاد کرده است. گام های مثبتی در زمینه های اقتصادی، زیربنا و روابط خارجی برای استفاده از این فرصت و رسیدگی به میراث های ناگوار جنگ برداشته شده است. با این حال، من نگرانی های فزاینده در مورد از دست رفتن این فرصت دارم. با کاهش کمک های بین المللی، جمعیت افغانستان با یک بحران جدی بشری و انکشافی مواجه است. مقامات حاکم با سیاست هایی که به اندازه کافی بر نیازهای واقعی مردم تمرکز نمی کند و پتانسیل اقتصادی آن را تضعیف می کند، این بحران را تشدید می کنند. و عدم تطابق انتظارات و بی اعتمادی جاری بین مقامات حاکم و بخش های مهم جامعه بین المللی، تلاش های دیپلماتیک را از شتاب لازم برای اجرای توصیه های ارزیابی مستقل محروم میسازد.

من بسیار نگران هستم که برنامه پاسخ بشردوستانه افغانستان در سال ۲۰۲۴ تنها ۳۰ فیصد تمویل شده است و حدود ۹۰۰ میلیون دلار از سه میلیارد دلار مورد نیاز دریافت شده است. با نزدیک شدن به سه ماه پایانی سال، هیچ نشانه ای مبنی بر تامین منابع اضافی قابل توجهی وجود ندارد. برخلاف سال گذشته، امکانات از بودجه باقیمانده برای جذب وجود ندارد. حمایت واقعی به میزان قابل توجهی کاهش یافته است.

طوری مثال:

- ۲۶۰ مرکز صحنی ثابت و سیار که خدمات مراقبت های صحنی اولیه را ارائه می کنند، متوقف شده اند که بر ۲.۹ میلیون نفر تأثیر گذاشته است. انتظار می رود ۱۷۱ مرکز صحنی دیگر در ماه های آینده بسته شوند.

- نزدیک به ۹۰۰۰۰۰ طفلی که نیاز به تداوی سوی تغذیه شدید دارند دسترسی به تداوی نخواهد داشت و احتمال مرگ این اطفال دوازده برابر بیشتر از اطفال سالم است.
- معیار غذایی باید در جوامعی که در حال حاضر سطوح اضطرابی گرسنگی را تجربه میکنند از ۷۵ به ۵۰ درصد کاهش یابد. این امر به ویژه زنان و کودکان را تحت تأثیر قرار می دهد که ۸۰ درصد از مستفیدین کمک های غذایی عمومی را تشکیل می دهند.
- شش پروژه ماین پاکي باید به دو پروژه کاهش یابد. تنها دو تمویل کننده از برنامه های ماین پاکي بشردوستانه در افغانستان حمایت می کنند، در حالی که چهار میلیون نفر در فاصله ۱ کیلومتری آلودگی مواد انفجاری منفلق ناشده زندگی می کنند. کودکان ۸۶ درصد از تلفات ناشی از مواد منفجره را تشکیل می دهند.
- بیش از ۱۶۰۰۰۰ از مردم آسیب دیده از زلزله های متعدد سال گذشته در منطقه غرب در شرایط نا امن به سر می برند. زنان، کودکان، افراد دارای معلولیت و سالمندان در خانه های آسیب دیده زندگی می کنند که از نظر ساختاری مصون نبوده و آنها را نیز در معرض بلایای طبیعی بیشتر قرار می دهند.
- بیش از ۷۴ درصد از جوامع روستایی در دوازده ماه گذشته خشکسالی را تجربه کرده اند، از جمله تقریباً ۵ میلیون زن و کودک، در مناطقی زندگی می کنند که به آب صحتی دسترسی ندارند.

نزدیک شدن فصل زمستان و بازگشت احتمالی صدها هزار افغان بدون مدرک از کشورهای همسایه و جاهای دیگر این مشکلات را تشدید خواهد کرد. بحران بشری به زودی به یک بحران انکشافی تبدیل خواهد شد، با توجه به رشد سریع جمعیت جوانان افغانستان، اقتصادی که قادر به جذب آنها نیست، و کمک کنندگان بین المللی که تا حدی زیادی به دلیل محدودیت در کار و فعالیت های نیمی از جمعیت، تمایلی به ارائه کمک های انکشافی ندارند.

خانم رئیس،

مقامات حاکم به این همه کمک های بین المللی نیاز نخواهند داشت، اگر تمامی نفوس را در فعالیت های اقتصادی و رسیدگی به چالش سهیم سازند. من اخیراً از چندین ولایت در جنوب افغانستان دیدن کردم. خانمی را ملاقات کردم که به تازگی خواندن آموخته بود به من گفت که یکی از بزرگترین فواید آموختن برای او این بود که وی اکنون می داند که به اشتباه به اولاد هایش ادویه تاریخ گذشته میداد. در عین حال، اساسی ترین نیازهای بشری فراهم نمیگردد. مردم با کمبود آب برای محصولات زراعتی مواجه اند، به ویژه پس از ممنوعیت کشت تریاک. من به چشم خودم شاهد این بدبختی ها بوده ام و با مردم صحبت کرده ام. ما از حقوق همه افغان ها با تمام توان دفاع خواهیم کرد، همچنان اکیدا خواستار کمک های لازم برای حصول اطمینان از نیازمندی های حیاتی هستیم.

ما همزمان در تلاشیم تا به مشروعیت سیاسی درگیری طولانی افغانستان رسیدگی کنیم. در شرایط کنونی افغانستان از جامعه جهانی جدا شده است. افرادی طالبان که بسیاری از آنها بالفعل وزیر هستند، تحت تحریم هستند و نمی توانند بدون اجازه این شورا سفر کنند. دارایی های بانک مرکزی افغانستان مسدود شده است و پتانسیل توسعه بخش خصوصی را محدود می کند. و مقامات حاکم هیچ نمایندگی در نهاد های چند جانبه ندارند.

سازمان ملل نمایندگان مقامات حاکم را برای شرکت در سومین نشست دوحه در ماه جولای گذشته دعوت کرد. این نشست فرصتی را برای کشورهای عضو و نهاد های بین المللی فراهم کرد تا مستقیماً با مقامات حاکم در مورد یک سلسله پی از نگرانی ها تعامل داشته باشند. در جریان مجلس، تمام مسائل مهم از جمله حقوق بشر مطرح شد. هیأت از کابل با صدای بلند و واضح نگرانی های جامعه جهانی را شنید و فرصتی برای پاسخ به آنها داده شد.

مانند سایر نماینده های خاص در دوحه، من از نتیجه نشست در دوحه و مشارکت سازنده همه طرف ها دلگرم شدم. فارمت دوحه همچنین فرصتی را برای نماینده های خاص فراهم کرد تا با اعضای جامعه مدنی افغانستان، از جمله زنان، در تعامل شوند.

ما امیدوار بودیم که این نشانه شروع خوبی برای فصل جدیدی در گفتگوی معنادارتر مطابق با توصیه های ارزیابی مستقل باشد. اما تصویب قانون امر به معروف و نهی عن المنکر پس از نشست دوحه، این روند را تضعیف کرد. این قانون چه خواسته یا نا خواسته، با ایجاد برخی از طاقت فرساترین محدودیت ها بر جمعیت افغانستان که قبلاً جامعه بین المللی آن را محکوم کرده است، یک سیگنال سیاسی منفی در رابطه با تعامل واقعی ارسال می کند - سیگنالی که ما نمی توانیم آن را نادیده بگیریم. من این موضوع را به صراحت با همکارانم در افغانستان مطرح ساخته ام.

این قانون در میان گروهی کوچکی از علمای دین و بدون مشورت با جمعیتی که آن را تنظیم می کند، تدوین شد. مفاد آن محدودیت های موجود را برای زنان تدوین می کند و محدودیت های جدیدی را بر زنان و سایر بخش های جمعیت اضافه می کند. این قانون اختیارات اجرایی گسترده و اختیاری را به وزارت امر به معروف و نهی عن المنکر می دهد. در هنگام تطبیق، این قانون در حال حاضر شروع به ایجاد اضطراب قابل توجهی در میان مردم افغانستان کرده است. همکار من، سیما باهوس، مدیر اجرایی بخش زنان سازمان ملل متحد، جزئیات بیشتری در مورد تأثیرات این قانون ارائه خواهد داد. اجازه دهید بگویم که این قانون احتمالاً تأثیر نامتناسبی بر زنان خواهد داشت. یوناما از قبل گزارش هایی مبنی بر ممانعت زنان از رفتن به رادیو ها برای کار، امتناع دربیوران از فراهم ساختن وسایل حمل و نقل برای زنان بدون یک عضو مرد فامیل و اجرای سخت گیرانه تر تفکیک و قوانین پوشش در محل کار دریافت کرده است. یوناما به پیگیری دقیق تطبیق و تنفیذ این قانون ادامه خواهد داد.

واقعیت اینست که این مقررات بخصوص مشکل ساز، فراتر از حوزه بحث گذاشته شده است. این بدان معناست که یکی از موانع اصلی برای ادغام مجدد کامل افغانستان در جامعه بین المللی نمی تواند بخشی از گفتگوی ضروری باشد.

من از سازمان همکاری اسلامی به خاطر گفتگوی مستمرش با مقامات حاکم سپاسگزارم. من بیانیه نشست اخیر وزیران امور خارجه در یائونده، کامرون را یادآوری می کنم که بر اهمیت تضمین "احترام کامل به حقوق بشر همه افغان ها، از جمله زنان، کودکان و افراد متعلق به اقلیت های قومی، مذهبی و سایر اقلیت های فرهنگی" تاکید می کند.

من اغلباً در گفتگوهایم با مقامات حاکم به گفته آنها، به دلیل ارائه گزارش های گمراه کننده و منفی در مورد وضعیت افغانستان، مورد انتقاد قرار می گیرم. هر کشوری مشکلاتی دارد و هیچ دولتی با نادیده گرفتن آن مشکلات را حل نمی کند. من

از مقامات حاکم خواسته ام که مشاهدات ما را با حسن نیتی که در آن ارائه می شود و به خاطر مردم افغانستان که از آینده خود نگران هستند، بپذیرند.

به همین ترتیب، جامعه بین المللی با وجود انکار مقامات حاکم، نگرانی های معتبری در مورد ظهور تروریسم از افغانستان دارد. جدیدترین گزارش تیم نظارت بر تحریم ها بر نگرانی ها در مورد حضور گروه های تروریستی در خاک افغانستان، از جمله گروه هایی که تهدید مستقیم برای همسایگان افغانستان هستند، تاکید می کند. حمله اخیر در خارج از ریاست تطبیق احکام و فرامین مقامات حاکم که منجر به کشته شدن حداقل هفت نفر و زخمی شدن بیش از ۲۰ نفر دیگر شد، یادآور این است که تهدید تروریستی در داخل افغانستان برطرف نشده است. پنجشنبه گذشته در زون مرکزی افغانستان، گروه داعش حمله ای را انجام داد که در آن دست کم ۱۴ عضو جامعه شیعه هزاره کشته شدند. ما باید مکانیزم مناسبی برای رفع این نگرانی مشترک پیدا کنیم.

از بسیاری جهات، آنچه که مقامات حاکم می گویند این است که دستاوردهای آنها نادیده گرفته شده است و محدودیت های بین المللی جاری در افغانستان، حکومتداری را دشوارتر کرده است. اما سیاست های خشن غیر ضروری و تخصیص منابع که به نظر می رسد به پیمانانه زیادی به سوی نگرانی های امنیتی به جای نیازهای مردم منحرف است، این دستاوردها و رفاه مردم افغانستان را تضعیف می کند.

با وجود این، ما متعهد به پیشبرد آجندا توافق شده در دوحه سوم و تطبیق ماموریت یوناما که شامل انکشاف اجماع بین المللی در مورد افغانستان، ایجاد گروه های کاری توافق شده، حفظ همه چینل های تعامل، حمایت از اینکه افغانستان به تعهدات بین المللی خود عمل می کند، و ارائه تمام حمایت های ممکن از مردم افغانستان هستیم.

ممنون خانم رئیس.

Press contact: spokesperson-UNAMA@un.org

[Website](#) | [Twitter](#) | [Facebook English](#) | [Facebook Pashto](#) | [Facebook Dari](#) | [Instagram](#) | [Flickr](#)